

Utisci iz Slavonije

Možda je vikend u Slavoniji bio iznenađujući ako se uzme da smo za dva dana prepešačili tek nešto preko 20 km, no, s obzirom da smo shvatili da nije sve u kilometrima onda ne čudi što i pored tako „malo“ kilometara lica učesnika ove akcije blistaju od sreće i zadovoljstva. Često se u planinarskoj terminologiji koristi izraz šetnja za neku pešačku aktivnost, poznato je da sam oduvek bio protivnik šetnji, jer šetnje su za korzo sa dragom osobom a ne za planine ☐

Dakle, i pored toga što su oba dana bila lagana, sa manjom kilometražom od uobičajene kada smo mi u pitanju, bila su to dva dana laganog pešačenja, druženja, otkrivanja novih predela i beskrajnog uživanja u svemu tome.

Dan prvi, Osječki pješački put, organizator HPD Bršljan Jankovac, sticajem okolnosti (da nazovem to tako) pre dva leta upoznah Miroslava i Miru Miro ali sam zbog već ugovorenih aktivnosti bio sprečen da se družim sa njima par dana kasnije kada su doveli svoju grupu na akciju iznenađenja u Suboticu i Subotičku peščaru. Ostalo je obećanje da ću kad tad uzvratiti posetu i doći u Osijek. Bio sam siguran da će se to desiti samo je bilo pitanje vremena kada.

Početak godine u kalendar sam zabeležio prvi vikend oktobra, Osječki pješački put je lagana tura, nekih 13 km pešačenja pri čemu se ima vremena i mogućnosti upoznati i Osijek kao grad i sve prirodne lepote u okruženju. Nas 42 krenulo je nešto pre 6 sati iz Subotice i oko 9.30 sati smo stigli u Osijek, prema planu koji sam dogovorio sa Mirom, predsednikom Bršljan-Jankovca sačekali su nas Joza i Dikla dva iskusna planinara

koji su uz Kikija (pravog veseljaka) bili sa nama ceo vikend i kojima dugujemo veliku zahvalnost za sve doživljeno u ova dva dana boravka u Slavoniji.

Osječki pješački put kreće sa Trga Ante Starčevića, nekih 200 učesnika krenulo je ulicama grada ka Tvrđi, u gradu se ovih dana dešavao Sajam turizma, bile su i visoke zvanice Hrvatske u gradu tako da je primetna gužva ali sa naša akcija odvija bez zastoja i posle overe KT 2 na Trgu svetog Trojstva prešli smo na drugu obalu Drave gde je naredna KT Kopakabana. Prisetio sam se svoje biciklističke putešestvije pre 30 godina i mog boravka u Osijeku baš tu na obali Drave. Hodali smo još uz reku sve do skele (kompe) i KT 4. Kompa nas u dve ture prebacuje opet na suprotnu obalu reke. Deo učesnika se vraća u grad a ostali koračamo ka cilju, Udičarskom domu gde se krčka pasulj i hladi se pivo.

Poslednja etapa, otprilike druga polovina staze ako se gleda kilometarski je onaj deo staze gde se družimo sa prirodom, napustili smo grad i uskim stazicama uz Dravu odbrojavamo poslednje kilometre pred ulazak u cilj, KT 5 Udičarski dom. Miris pasulja se već oseti, vesela je i atmosfera, štimung kao na većini sličnih manifestacija. Zaista je sve lepo i besprekorno organizovano. Od organizatora dobijamo zahvalnicu za učešće, koristim priliku da sve slavonske planinare pozovem u Suboticu, sklapaju se nova poznanstva, dogovaraju konkretne akcije, naravno obećao sam i poslati par majica, narandžastih, vrlo traženih gde god da se pojavimo, ipak smo mi Poželi želju, ispunjavamo sve želje.

Okolo 16 sati krenuli smo put Jankovca, planinarskog doma na Papuku. U nedelju je bio plan da se pešači Jubilarnim jankovačkim putem no, pošto je uveče bilo kiše i pošto nismo stigli da obiđemo Grofovu poučnu stazu u subotu, u nedelju u

ranu zoru kada sam se probudio i malo razmislio odlučio sam da promenimo plan (pokazalo se posle da je to bila doba ideja, kako god nekima možda delovalo da nisam u pravu) i da najpre obiđemo Grofovnu a zatim Jungovom stazom siđemo u Slatinski Drenovac.

Doći na Papuk a ne proći Grofovom poučnom stazom bio bi zaista promašaj godine, 4,2 km duga staza nudi pregršt zanimljivosti, što prirodnih lepota, što istorijskih činjenica, bila bi šteta to ne videti i ne čuti od naših sjajnih domaćina Jože i Dikle začinjjenih Kikijevim opaskama. Jungova staza povezuje planinarski dom i Slatinski Drenovac, lagana je, uredno markirana, na jednom kratkom odvojkju sa staze nalazi se Klak, ostaci starog utvrđenja, Dikla i ja smo se spustili do utvrđenja, šteta što to nismo svi grupno uradili ali biće prilike.

Nešto ranije od prvobitnog plana krenuli smo kući, kraću pauzu smo napravili u Našicama, valjalo bi i tamo ponovo doći na neko planinarenje, pa smo se u Bizovcu oprostili od naših domaćina da bi smo pauzu od 45 minuta koju vozač mora napraviti zbog saobraćajnih propisa utrošili na spomeniku na Batini. Ne retko smo boraveći u Bezdanu posmatrali spomenik na drugoj obali Dunava, sada je bila prilika da sa ovog mesta posmatramo muzej i vikend naselje na bezdanskoj strani.

Siguran sam da ćemo se ponovo vratiti na Papuk, ima ta planina mnogo staza, naredni put biramo neku težu, da sa nekog vrha posmatramo svet. Siguran sam da će to biti tako, nismo mi džaba Poželi želju.